

Η τέχνη της αμφιβολίας!

του Αχιλλέα Σταυρόπουλου

Το δυστύχημα που συνέβη στα Τέμπη πριν από λίγους μήνες προκάλεσε τη γενική δυσφορία των πολιτών σε σχέση με τη λειτουργία του κρατικού μηχανισμού, αλλά, περισσότερο από όλα, οδήγησε νέους ανθρώπους, φοιτητές, μαθητές, πτυχιούχους στους δρόμους, σε ειρηνικές πορείες και διαδηλώσεις, με στόχο να διεκδικήσουν το δικαίωμά τους στο όνειρο. Η αναπτυσσόμενη ευαισθησία τους και η διάθεση αμφισβήτησης αποδεικνύει ότι, αντικομφορμιστές και αντισυμβατικοί, οι νέοι πρωτοστατούν για μία ακόμη φορά στις εξελίξεις!

Οι νέοι σήμερα αμφισβητούν περισσότερο από ποτέ την κοινωνική πραγματικότητα στην οποία ζουν. Αρχικά, αποστασιοποιούνται από ιδεολογίες του παρελθόντος, πολιτικές και κοινωνικές, και την παλιά συντηρητική Ελλάδα της ξеноφοβίας, της ομοφοβίας, του σεξισμού. Αμφισβητούν τις αντιπαλότητες των κρατών και κατακρίνουν τις κόντρες τους, καθώς γνωρίζουν ότι δεν οδηγούν πουθενά εκτός από τη γέννηση εθνικιστικών τάσεων. Ακόμα, οι νέοι δείχνουν να μην οικειοποιούνται άκριτα όσα βλέπουν, ακούν και πληροφορούνται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, καθώς γνωρίζουν πως σε μεγάλο βαθμό οι ειδήσεις δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, αλλά υπάρχει περίπτωση να εξυπηρετούν διάφορα συμφέροντα «επιφανών» προσωπικοτήτων. Τέλος, οι σημερινοί εικοσάχρονοι έχουν μεγαλώσει σε περίοδο οικονομικής κρίσης, με αποτέλεσμα να αμφισβητούν και να αποδίδουν ευθύνες στις κυβερνήσεις για τον όχι και τόσο αξιοπρεπή τρόπο ζωής τους.

Όσο εποικοδομητική κι αν είναι η αμφισβήτηση, όταν αυτή φτάσει σε ακραίο βαθμό και δεν είναι προϊόν της λογικής σκέψης του ανθρώπου, μετατρέπεται σε απλή καχυποψία ή άρνηση, και τότε μόνο αρνητικά αποτελέσματα μπορεί να έχει. Για να αποφευχθεί αυτό και η αμφισβήτηση να λάβει τη μορφή «τέχνης», χρειάζεται πρώτα από όλα να γίνεται με σύνεση και υπευθυνότητα και να μην καταστρατηγεί βασικά δικαιώματα του ανθρώπου. Το σχολείο έχει μεγάλη ευθύνη στην καλλιέργεια αρχών και αξιών στον νέο άνθρωπο καθώς, όσο πιο πολλά εφόδια έχει, τόσες περισσότερες πιθανότητες να αμφισβητήσει γόνιμα τα κακώς κείμενα της κοινωνίας του και να επαναπροσδιορίσει αναχρονιστικές αντιλήψεις και ιδέες. Εξίσου σημαντικό είναι οι νέοι να μη μένουν μόνο στη θεωρητική έννοια της αμφισβήτησης αλλά να προχωρούν και στην έμπρακτη εκδήλωσή της, πάντα ειρηνικά και πάντα έλλογα. Τέλος, μεγάλη σημασία έχει οι νέοι να μεταδώσουν την επαναστατική τάση της αμφισβήτησης και στους νεότερούς τους, ώστε να υπάρξει αφύπνιση και των επόμενων γενεών και υπεράσπιση των ανθρωπιστικών αρχών.

Αν οι νέοι συνεχίσουν να αμφισβητούν, υπάρχει σίγουρα μέλλον, γιατί όπως έχει πει και ο Μπουκόφσκι: «το πρόβλημα είναι ότι οι έξυπνοι άνθρωποι έχουν αμφιβολίες, ενώ οι βλάκες είναι σίγουροι».